

Can Verí i la Literatura: L'Orador dels ocells

“A la Casa Gran del carrer de Verins ens esperen tots... El Carrer dels Verins era estret i moll, les pedres grises regalimaven boira i fred. L'anomenaven així perquè no hi vivia altra gent que la d'aquesta casa, i les dues illetes que conformaven el carreró eren ocupades per dues branques de la mateixa família, no sempre en bona disposició l'una amb l'altra. (...)

El cantó de Verins estava il·luminat per dues torxes forrellades que encenien el camí. Aquella nit els cavallers anaven a peu, cap seguici, cap enrenou, sols les petjades i els lladrucs dels gossos malbarataven el silenci. La reunió era a punt de començar.

(Rosa Planas: L'Orador dels ocells, p. 16-17).